

Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

2016/2024(BUD)

22.6.2016

STANOVISKO

Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

pro Rozpočtový výbor

k mandátu pro třístranné jednání o návrhu rozpočtu na rok 2017
(2016/2024(BUD))

Navrhovatel: Giovanni La Via

PA_NonLeg

NÁVRHY

Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin vyzývá Rozpočtový výbor jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. připomíná, že zohledňování problematiky klimatu a účinného využívání zdrojů má horizontální význam ve všech politikách EU s ohledem na dosažení cílů stanovených strategií Evropa 2020; dále připomíná, že směřování hospodářství EU k dekarbonizaci za účelem plnění závazků přijatých na Pařížské konferenci o změně klimatu bude jednou z hlavních výzev, kterým bude muset Evropská unie čelit v nadcházejících desetiletích;
2. zdůrazňuje, že pouze odpovídající úroveň finanční podpory povede ke zmírnění klimatické změny, a proto poukazuje na to, že jsou zapotřebí dostatečné investice, které zajistí konkurenceschopnost a inovace v oblasti nízkouhlíkových technologií, a zejména v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, a zvýší fakticky výkonnost hospodářství v Unii; zdůrazňuje nicméně, že projekty financované EU by neměly mít negativní dopad na tento přechod;
3. v této souvislosti připomíná, že EU se zavázala k tomu, že výdaje na ochranu klimatu budou představovat nejméně 20 % rozpočtu EU (až 180 miliard EUR ve víceletém finančním rámci na období 2014–2020); naléhavě vyzývá Komisi, aby poskytla další informace o prostředcích, které bude nutné vynaložit na ochranu klimatu v rámci rozpočtu na rok 2017 a v dalších letech, aby bylo tohoto 20 % cíle dosaženo;
4. vyzývá Komisi, aby zajistila, že se finanční zdroje Unie nebudou používat na dotace, které poškozují klima nebo které zachovávají infrastrukturu založenou na fosilních palivech, jako jsou dotace na fosilní paliva, či které podporují činnosti poškozující biologickou rozmanitost nebo ekosystémy nebo vyžadují zvýšené využívání zdrojů a energie; dále vyzývá Komisi, aby zavedla účinnou metodu sledování vynakládání finančních prostředků z rozpočtu Unie na zachování biologické rozmanitosti;
5. vyzývá Komisi, aby s ohledem na naléhavou nutnost učinit kroky na celosvětové úrovni a prokázat vedoucí postavení Unie navýšila v rozpočtu Unie výdaje na ochranu klimatu z 20 na 30 % a aby zavedla účinnou metodu sledování těchto výdajů;
6. zdůrazňuje význam programu LIFE, jehož cílem je podpora naplňování cílů v oblasti životního prostředí a klimatu a jejich začleňování do dalších politik a postupů členských států, a vyzývá proto, aby byly jeho zdroje zachovány přinejmenším na úrovni prostředků na rok 2016; nicméně podotýká, že pozornost by měla být věnována i menším programům;
7. připomíná přidanou hodnotu ekosystémů a biologické rozmanitosti evropského životního prostředí, a vyzývá proto k přidělení dostatečných zdrojů v rozpočtu na rok 2017, aby se zajistila dlouhodobá ochrana biologické rozmanitosti ve venkovských i městských oblastech, a vyzývá Komisi a členské státy, aby úzce spolupracovaly s obyvateli a uživateli těchto oblastí, především rodinnými zemědělskými podniky; poukazuje na to, že členské státy se už léta potýkají se značným nedostatkem finančních zdrojů na správu oblastí zařazených do sítě Natura 2000 a že tyto problémy snižují účinnost a celkovou koherenci tohoto nástroje; připomíná proto Komisi a členským státům EU jejich povinnost

vyplývající z článku 8 směrnice o ochraně přírodních stanovišť zajistit dostatečnou úroveň financování ochranných opatření, která jsou nezbytná pro znovuoobnovení příznivého stavu druhů a přírodních stanovišť v oblastech zařazených do sítě Natura 2000;

8. dále zdůrazňuje význam zdraví, jež je hodnotou samo o sobě a předpokladem pro podporu růstu v celé EU; domnívá se zejména, že program Zdraví pro růst na období let 2014–2020 je klíčovým nástrojem, a proto zdůrazňuje, že je třeba zajistit, aby jeho rozpočet zůstal zachován;
9. zdůrazňuje kromě toho, že okruh 3, ačkoli je z hlediska přidělených finančních prostředků nejmenším okruhem víceletého finančního rámce, pokrývá otázky, které mají pro občany EU klíčový význam, jako jsou programy pro veřejné zdraví, ochranu spotřebitelů a nástroj EU pro civilní ochranu na období 2014–2020; trvá tedy na tom, aby zdroje pro tyto programy byly v roce 2017 zachovány alespoň na úrovni předchozího rozpočtu EU;
10. připomíná, že mechanismus civilní ochrany Unie je klíčovým prvkem solidarity Unie; připomíná, že hlavní odpovědnost za ochranu osob, stejně jako životního prostředí a majetku, včetně kulturního dědictví, nesou členské státy; zdůrazňuje, že Unie hraje významnou úlohu při podpoře, koordinaci nebo doplňování opatření členských států zaměřených na předcházení, připravenost a reakci v případě katastrof; upozorňuje, že nesmí být u tohoto programu snižovány závazky;
11. vyzývá delegaci Parlamentu, aby zdůraznila význam plného čerpání rozpočtových položek určených pro životní prostředí, změnu klimatu, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, navzdory jejich velikosti z hlediska rozpočtu;
12. zdůrazňuje, že změny, které omezují plánování rozpočtu pro tyto položky, musí být zamítnuty a v zájmu dosažení plného potenciálu těchto politik musí být nalezena skutečná rovnováha mezi prostředky na závazky a na platby;
13. připomíná, že decentralizované agentury, jejichž úkoly spadají do působnosti Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, plní zásadní úlohu, a zdůrazňuje, že jejich úkoly, mezi něž patří lepší sdílení informací o rozhodovacím procesu s veřejností, lepší přístup k dokumentům a větší zapojení do jejich činnosti, neustále rostou a že těmto agenturám musí být proto ve vhodných případech poskytnuty potřebné finanční a lidské zdroje, aby mohly naplňovat svůj mandát a vykonávat takovéto úkoly; v této souvislosti se znepokojením konstatuje, že většina těchto agentur se v minulých letech musela vyrovnat s významným snížením počtu zaměstnanců, a to i těch, kteří provádějí činnosti financované z poplatků žadatelů, bez ohledu na pracovní vytížení; proto rozhodně podporuje, aby byl uplatňován přístup posuzování potřeb jednotlivých decentralizovaných agentur případ od případu;
14. poukazuje na to, že je nutné pomoci Evropě vzpamatovat se z krize; v této souvislosti zdůrazňuje, že by členské státy měly považovat strategie, opatření a projekty šetrné k životnímu prostředí a ke klimatu za příležitost ke zlepšení veřejného zdraví a k podpoře vytváření tzv. zelených pracovních míst a růstu MSP.

**VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ
VE VÝBORU POŽÁDANÉM O STANOVISKO**

Datum přijetí	21.6.2016
Výsledek konečného hlasování	+: 61 -: 4 0: 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Cristian-Silviu Buşoi, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Mireille D'Ornano, Angélique Delahaye, Jørn Dohrmann, Ian Duncan, Eleonora Evi, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, György Hölvényi, Anneli Jäätteenmäki, Benedek Jávor, Rikke Karlsson, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Valentinas Mazuronis, Susanne Melior, Massimo Paolucci, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Frédérique Ries, Michèle Rivasi, Daciana Octavia Sârbu, Annie Schreijer-Pierik, Davor Škrlec, Renate Sommer, Dubravka Šuica, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Nils Torvalds, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Nicola Caputo, Mark Demesmaeker, Herbert Dorfmann, Christofer Fjellner, Eleonora Forenza, Elena Gentile, Iris Hoffmann, Anne-Marie Mineur, Ulrike Müller, Marijana Petir, Gabriele Preuß, Jasenko Selimovic, Bart Staes
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Rosa D'Amato, Edouard Ferrand